

wõttis kätte ja läks Pajonettidega Turki-
de wasto ja igga poolt lasti tükkidega ni
wallusaste nende peäle, et neid kümme tuh-
hat wahwa meest ennamiste feik mahha
lödi, ja neist agga pisjut ärrapeäsesid.
Nüüd hakkari igga poolt waenlaste leri
tungima, nende jolla-wäggi, need Janitsa-
rid, feik ärrawallitsetud tuggewad meh-
hed, pannid kül wasto, agga meie södda-
rahwas käis otse kui lou-koer nende peäle,
ja need Kirrassiri riggementid aiasid neid
takka et mõramatta neist mahha tallati,
mahha raiuti ja furnuks lasti. Nende nou
ei hakkand ennam kuhhoai. Kui nende ül-
lem Pealik se Suur-Witsir sedda näggi,
et temma rahwas ei woinud ennam was-
to panna, ja et temma feigewahwamad
mehhed ni hulgalisti longsid, ja neid hirm-
saste ärrarõhuti, iättis ta feik omma leri
feikide tükkide- telgide- ja feigega mis seäl
sees olli, hopis mahha ja pöggenes omma
ülle.

ülle äänud rahwaga ärra. Nüüd olli täis
woimus meie rahwa käes. Kuustundi olli
sest aiaf et taplus olli hakkand, hommiko
warra kello nelli olli ta hakkand ja k- llo
kümne aial olli ta otsas. Ommetegi ei lä-
nud nemmad mitte kohhe sagi kallal, waid
käisid otsekohhe lerist läbbi, ja aiasid waen-
lasti weel nelli wersta maad tagga. Agga
nemmad ei piddand ennam kussagi paika,
waid heitsid enneste peält feik ärra et nem-
mad sedda parreminne woiksid joosta, ja
ruttasid selle sure jõe jure sada, Tonau nim-
mi, kus kolm sadda laewa walmis peti,
misga nemmad hädda aial woiksid jõe ül-
le sada. Meie söddiad tullid kui ärrawoi-
tiad sure rõmaga Turkide leri taggasi ja
leidjid seält feiksuggust kallist safi, ennam
kui kaks sadda suurt tükki ja mis tükkide
lastmisse jures tarwis on, mitto ruhhat tel-
fi ja hulga mona; Ülleüldes feik mis ni
sure sõa-rahwa hulgale olli tarwis olnud.

Ja